

Så har det mesta av sommaren förflutit i Röddinge. I motsats till stora delar av övriga Sverige har vi i Skåne inte drabbats av stora nederbördsmängder och översvämningar. Försommaren var tvärtom ganska regnfattig. I skrivande stund hörs mullret av skördetröskorna i flera väderstreck, och det verkar som om våra bönder blir nöjda med spannmålskörden.

I prästgårdsträdgården mognar mullbären efter hand,

och det ser ut som att vi får en rekordskörd av valnötter.

Förutom Röddinges traditionella arrangemang med valborgsmässobål, intressant bussutfärd för de äldre i byn och midsommarfirande har vi i år haft vägkyrka 25 juni – 15 juli. Varje dag fanns en eller flera av församlingens kyrkvårdar på plats för att visa och berätta om kyrkan och dess historia, och en kortare andakt hölls. Det bjöds även på ett antal musikarrangemang, och under några dagar fick de som var intresserade pröva på att spela på kyrkans orgel. Antalet ”tillresta” besökare var visserligen inte så stort, men de som kom var desto mera intresserade, och vi kunde glädja oss över besökare från Danmark, Tyskland, Finland och Kanada.

Kyrkvårdarna Henry Ekelund och Jan Friheden

Samtidigt med vägkyrkan hade Byalaget öppet hus i gamla skolan, där vi serverade kaffe och kakor och bl.a. visade de fantastiskt fina modellerna av Röddinge by som den såg ut 1835, före genomförandet av skiftet, samt som den såg ut 1999. Modellerna har tillverkats av Ove Strömberg från Byalagets kulturgrupp. För att hedra Ove, som dog 2011, och hans helhjärtade arbete för Röddinge planterade Byalaget i våras en blodbok vid infarten till byn till Oves minne.

I Röddinge bor en fotograf och konstnär, Alice Bindby. I sommar hade hon utställning i församlingssalen i det gamla lönebostället intill prästgården, där hon bl.a. visade fotografier av gamla trädstammar och av vissnande växter. Fotografierna hade täckts med fem lager klarlack, vilket ger ett speciellt djup i bilderna.

Alice Bindby framför ett verk med vissnande tulpaner

Det går inte att komma förbi en rapport om årets stora fotbollshändelse – jodå, vi vann i år också! Slaget om Fyledalen utspelade sig på "Benestad Arena", och i år var det 10-årsjubileum. Vädret var gunstigt och publiken stor (700 personer). Störst, vackrast och mest högljudd var Röddinges hejaklack, traditionsenligt ledd av Kerstin Ekström. Först vann Röddinge med 3-0 mot Högestad, och sedan med 4-0 i finalen mot Benestad. Så vid

infarterna till vår by tronar fortfarande skylten "Regerande mästare". På kvällen var det stor fest med 350 deltagare. Det serverades helstekt gris (jag räknade till 10 st på grillarna, kan ha varit fler) och ett flertal varianter av sallad. Sommarkvällen var underbar och stämningen på toppen. Spirituella tal och sånger, och det hela avslutades med dans till orkester. De sista gästerna bussades hem med "Fylexpressen" vid halvtre-tiden på morgonen. –Det var ett riktigt GILLE.

Röddinges grand old man har fyllt 90 år. Ingen har betytt så mycket för Röddinge som Henry Ekelund. Han har ett genuint, djupt rotat intresse för bygden, och han delar frikostligt med sig av sina kunskaper. Senast 2009 ledde han en "Byavandring" i Röddinge. Vi stannade till vid varje hus, och Henry berättade om dess historia, ibland kryddat med en mustig berättelse om någon som bott där. Henrys egen släkt har levt i Röddinge i många generationer. Hans farfars far var skomakare och dödgravare. Henrys far var snickare och byggde själv det hus vid bygatan där familjen växte upp, och som i dag bebos av brodern Egon. Två år efter att Henry gift sig med Signe 1954 var det dags att bygga ett eget hus. Genom en kombination av skicklighet och tur kunde han köpa den finaste tomten i Röddinge, granne med prästgården och med fantastisk utsikt över Fyledalen. Byggandet var inga problem eftersom även Henry blivit utbildad till snickare.

Det finns nog ingen i byn som inte varit inbjuden till Henrys och Signes veranda för att umgås, dricka kaffe och beundra utsikten över dalen. Deras klokskap, generositet och omtanke är ett föredöme för oss och präglar hela byns själ.

Naturligtvis hade Henry kalas, och det hölls i Röddinge gamla skola. 115 personer, släkt, bybor och övriga vänner kom för att hedra och fira jubilaren. Henrys och Signes barn och

barnbarn stod för de praktiska arrangemangen med rikligt med god mat. Efter de varma rätterna naturligtvis spettekaka och glass, sedan tårta till kaffet. Det hölls många och spirituella tal, och vi sjöng traditionella liksom för kvällen specialskrivna sånger. Festföremålet sken i kapp med sensommarsolen och blev någon gång så rörd att han fick torka några tårar. – Förresten, det där med att vara 90 gör en inte äldst på ett Röddinge-kalas. Det fanns flera 90-plusare. En 94-årig gentleman höll ett fint tal till Henry och läste sedan en lång dikt av Bo Setterlind, utan koncept. Men äldst denna gång var Henrys bridgepartner Gustav, lång och rak som en fura och fyllda 104. Tillsammans brukar de två vännerna sopa golvet med sina motspelare. –*Kan det vara luften och klorofyllet i vår dal som stimulerar till stora barnaskaror och evig ungdom?*

-undrar Bengt Göran Hansson och sänder bästa sensommarhälsningar från Röddinge

Henry Ekelund efter sitt 90-års kalas